

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Leodii, 1701

Primo Die Exercitiorum.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59541)

DIES PRIMA

Sanctissimæ Trinitati
consecranda.

Oratio Jaculatoria (*Tesseram*
aliqui vocant) hac die
identidem repetenda
erit hæc :

Domine, noverim Te, noverim me!
Ex S. Aug. Lib. 2. Soliloq. c. 1.

MEDITATIO I.

Præliminaris,

*Ad excitandum animum ferven-
ter & exactè vacandi DEO &
rebus Divinis in his Spiri-
tualibus Exercitiis.*

Præscribit hoc S. P. N. IGNATIUS
in lib. Exercit. Annotatione quintâ

primæ Hebdomadæ, ubi ita loquitur: *Mirum in modum juvatur, qui suscipit exercitia, si magno animo atque liberali accedens, totum studium & arbitrium suum offerat suo Creatori, &c.*

Ræmittitur ORATIO PRÆPARATORIA, ut eam vocat S. P. N. per quam petitur à Domino Deo gratia, ut vires atque operationes nostræ omnes sincerè ad ejus gloriam & cultum tendant. Pro exemplo servire potest hæc aut similis Oratio: *Dignissime Deus, qui mihi hanc horam laudandi te concessisti, da mihi gratiam tuam efficacem, ut omnes actiones & passiones meæ, & præsertim hæc Meditatio, cum omnibus omnium mearum potentiarum functionibus, ad gloriam tuam cedat: quæ ego omnia Tibi offero ex amore Tui, quia summum Bonum es, & quia dignus es, ut sis id, quod es.*

PRÆLUDIUM I. Vivâ fide apprehende præsentiam DEI, te totumque Universum implentis & penetrantis, vicissimque apprehende, te in illo vivere, moveri, & esse.

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo tibi præsentem gratiam, fructuosè & ad gustum beneplaciti ejus, peragendi hæc Exercitia Spiritualia.

PUNCTUM I. Audi DEUM dicentem, *Prov. 1. Audi Fili mi, disciplinam Patris tui, & ne dimittas legem Matris tuæ, ut addatur gratia capiti tuo.* Hæc audiens considera, S. Ignatium Patrem tuum hæc exercitia divinitus accepisse, & per illa socios sub vexillum Christi collegisse; Matrem quoque tuam, Societatem JESU, de his Exercitiis annuatim peragendis legem tulisse: ex illis enim est nata, per ea adolevit, & hucusque conservatur, conservabiturque: qui illa negligit, vitam hujus Religionis negligit, & ordinariè non perseverat, multò minùs quietè vivit; siquidem iisdem principiis res conservantur, in quiete persistunt, quibus primò fiunt, & constituuntur. Ex his infer, quo animo hæc Exercitia aggredi debeas. Dic igitur ad S. P. Ignatium: *Pater mi Sancte, nolo esse degener Filius tuus: Sancta Mater mea Societas, volo in his Exercitiis quàm exactissimus esse.*

II. Audi Christum Dominum dicentem *Matth. 12. Viri Ninivite surgent in iudicio cum generatione ista, & condemnabunt eam.* Simile quiddam & tibi continget, si exercitia hæc sine fructu animæ tuæ peregeris; surgent enim in iudicio externi homines, & confundent te, quia ex illis optimos fructus retulerunt: multò autem magis confundent te Fratres tui, qui per hæc exercitia in magnos San-

ctos evaserunt. Si alicui animæ è Purgatorio, aut alicui Sancto è coelis ad hanc vitam regredi, & eadem Exercitia peragere concederetur, quàm exactè ea peragerent: Immò si tibi ipsi post mortem idem concederetur, ô quomodo perageres? quod igitur post mortem faceres redivivus, id fac vivus: meditareris tunc accuratè, faceres proposita resolutè, &c. hæc igitur modò fac.

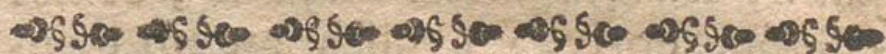
III. Audi DEUM dicentem per S. Paulum. 2. Cor. 6. *Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis.* Nescis, an non hæc ultima jam sunt exercitia; an ad alia supervives; an non ultimum jam sit salutis tuæ medium, ad quod alligatæ sunt gratiæ efficaces, & gratia finalis, sine qua non salvaberis. Cùm igitur id nescias, infer, ita tibi procedendum esse in his exercitiis, tanquam ultima sint: in dubiis enim circa salutem tutior est pars eligenda. Id ergo in iis fac, quod faceres, si ultima essent.

COLLOQUIUM: O æterna Sapientia, Fili Dei, ô quàm solers es circa salutem nostram! Ago tibi gratias pro tam singulari per Exercitia Spiritualia, S. Patri nostro instillata, ad salutem & perfectionem medio: pudet Domine, hætenus illo negligenter usum esse: saltem nunc, te adjuvante, peragere illa conabor, juxta placitum tuum, & debitum meum. Fiet hoc Domine, si Tu

Meditatio prima.

benedixeris mihi, per intercessionem pretiosissimæ Parentis Tuæ, S. Ignatii, & aliorum SS. Patronorum meorum.

Post hæc 1. delige Sanctum aliquem Patronum Exercitiorum. 2. Fac intentionem obtinenda Indulgentia per hæc exercitia. 3. Fac particularia proposita cavendorum, & faciendorum in Exercitiis. 4. Ordina mortificationes internas, & externas, &c. In fine, Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

DOCTRINA PRACTICA

Tempore Matutino Diei
primæ relegenda.

*De perfecta intentione, actionibus
nostris præfigenda.*

1. **D**Ocent graves Theologi, inter quos Suarez & Vasquez tom. 3. in 3. part. disp. 13. sect. 31. & alibi, ad hoc, ut opera nostra sint meritoria, requiri intentionem saltem virtuales, seu ut quis operetur ex vi intentionis præteritæ, quæ moraliter influat, & causet actionem de præsentis: sic omnes actiones Religiosi per totam diem erunt meritoria, si manè Intentionem actualem pro tota die fecerit: hæc enim intentio imprimet animæ affectum, ex

quo omnes totius diei actiones sequentur & fluent, dummodo Intentio Matutina per aliam contrariam non retractetur aut interrumpatur.

2. Plus dicunt alii, dum asserunt, Intentionem istam ad omnes nostras actiones esse de Præcepto Charitatis: atque ita docet S. Thom. 2. 2. q. 69. a. 1. dum illa verba Apostoli 1. Cor. 19. *Sive manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite*, censet esse præceptiva; explicat autem mentem suam, dum in QQ. disput. de Charit. ait: *Virtualiter referre omnia in Deum, cadit sub præcepto Charitatis*: quia, ut addit 1. 2. q. 100. a. 10 præceptum est, diligendi Deum ex toto corde, ad quod pertinet, virtualiter referre omnia in Deum, sic saltem ad minimum, ut si quæreretur ex homine, *Facisne hoc opus propter Deum? visne hoc opere laudare Deum?* dispositus sit ad respondendum promptè, *facio, volo.*

3. Certum est, Religiosum, sicut ex vi statûs sui tenetur proficere in via Dei, ita teneri ad istam Intentionem; Intentio enim ista est motus in Deum, atque ideo est initium viæ Dei. Hinc accurati servi Dei singulis actionibus: præsertim notabilioribus, actualem intentionem præfigunt, aliquot saltem verbis, e. g. *propter te Deus!* atque ad hanc accuratorem urget nos Regula

17. Summarii, in qua jubemur omnes, rectam intentionem habere circa res omnes particulares. Excelluit in hoc P. Nicolaus Lancicius, famâ Sanctitatis clarus, qui dono DEI eò devenerat, ut singulos passus, dum ~~inter~~cederet, & singulas litteras, dum scriberet, actuali intentione offerret Deo, dicens in mente, *Propter Te!* idemque faciendum aliis suadebat.

4. Sicut autem perfectio Christiana, juxta Apost. ad Ephes. 3. consistit in quadam comprehensione Latitudinis, Longitudinis, Sublimitatis & Profundi, ita perfecta Intentio suam habet Latitudinem, Longitudinem, Profunditatem & Sublimitatem, ut videbimus.

§. I.

Latitudo Intentionis.

Complectitur hæc totam actionem, & omnes ejus etiam minimas circumstantias, extensionem, intentionem, &c. si enim in observanda lege DEI Jota unum aut unus apex non debet præteriri, etiam in laudando Deo nec minimus apex debet præteriri, quin offeratur Deo.

2. Complectitur totum hominem, cum omnibus potentiis & viribus, tam

animi quàm corporis, ita ut quis intendat laudem DEI se toto : tantâ latitudine ferebatur, in Deum, qui dicebat Psal. 102. *Benedic anima mea Domino, & omnia, qua intra me sunt, &c.* Et: *omnia ossa mea dicent, Domine, quis similis tibi?* Psal. 34.

3. Complectitur quintuplicem fructum, cuilibet bono operi hominis justii annexum: nempe 1. *fructum adorationis & laudis*, juxta Apost. sup. cit. qui vult, omnia à nobis fieri in gloriam Dei. 2. *fructum gratiarum actionis*; est enim realis gratiarum actio, facere opera grata Deo. 3. *fructum meritorium* augmenti Gratiæ & Gloriæ; quem fructum respondere operibus hominis justii, definit Concil. Trident. Sess. 6. can. 24. & 26.

4. *Fructum impetratorium* quorumcunque bonorum: est enim inter hominem justum & Deum iste quasi contractus, *Facio, ut des*, ex testimonio ipsius DEI, Gen. 4. *Nonne si bene egeris, recipies?* 5. *Fructum satisfactorium*, quem respondere cuilibet operi hominis justii, colligitur ex verbis, post absolutionem Sacramentalem proferri solitis: *Quidquid boni fecerit, &c. sit tibi in remissionem peccatorum*: nempe quoad reatum poenæ; reatus enim culpæ remittitur per Sacramentum Poenitentiae.

5. Complectitur motiva omnium virtutum, ex quibus simul sumptis

quodlibet opus fieri potest, ita ut opus illud sit imperatum ab omnibus virtutibus, perinde atque Contritio, procedens ex motivo Charitatis, est actus imperatus charitatis.

6. Complectitur intensionem & Extensionem ad omnem possibilem fervorem, devotionem, amorem & desiderium majoris gloriæ Dei: fundatur hæc Latitudo in verbis Ecclesiastici, c. 43. *Benedicentes Dominum, exaltate illum, quantum potestis; major est enim omni laude.*

§. II.

Longitudo Intentionis.

EXtenditur hæc I. ad omnia & singula momenta totius vitæ, juxta illud: *Psallam Deo meo, quamdiu fuero, Psal. 145.* II. ad totam æternitatem & ultrà, si quid ultrà possibile foret, innuente id Prophetâ, *Nos autem ambulabimus in nomine Domini Dei nostri in æternum, & ultrà, Micheæ 4.* III. ad volendum faciendumque aliquid propter Deum semel pro semper, imitando Deum, cujus verbum manet in æternum: *Semel, inquit, juravi, &c. Psal. 88.* IV. ad retractandum omne tempus præteritum, non in obsequio Dei transactum: sic retractabat Job diem, in qua natus est. *Job. c. 3.*

§. III.

Profunditas Intentionis.

EXtenditur I. ad humiliationem sui juxta mensuram propriæ vilitatis, & nihili peccatorum: in talem profunditatem demiserat se Psalmista, dum *De profundis* clamabat ad Dominum, Psal. 129. II. ad retractationem, & compensationem omnis mali, tam à se, quàm ab omni creatura commissi: actus iste imperatur à virtute Pœnitentiæ juxta doctrinam Theologorum. III. ad conjunctionem cum omni etiam irrationali creatura, omnium nomine laudando Deum, uti videre est in Cantico Trium Puerorum, & alibi, ubi etiam *Dracones* invitantur ad laudandum Deum, Psal. 148. IV. ad conjunctionem sui cum omnibus peccatoribus, imò etiam dæmonibus, atque omnibus damnatis, volendo supplere laudem, quæ Deo ab iis denegatur: laudabiliter fit hæc adimpletio defectuum laudis Dei, non minùs quàm laudabiliter S. Paulus adimplebat ea, qua deerant *Passionum Christi*, in carne sua, pro Corpore Christi, quod est Ecclesia, Coloss. 1.

§. IV.

Sublimitas Intentionis.

E Levare illa debet I. ad conjunctionem sui cum omnibus Sanctis, quoad omnes eorum : sic in Canone Missæ dicimus: *Accepta habere digneris, sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui justi Abel, &c.* II. ad unionem cum pretiosissima Deiparente, volendo agere instar illius, seu Marianè; Maria enim est Mater nostra, & nos filii ejus non emancipati, qui in jure unum cum Matre censentur. III. ad intimam conjunctionem cum Christo, offerendo omnia per illum, & in illo, volendoque agere Christi formiter: hoc est, quod suadet Apostolus, *Omnia agere in nomine Domini Jesu*, ad Coloss. 3. IV. ad aliquam velut transformationem in ipsum Deum, offerendo actiones nostras plenissimè voluntati & gustui Dei, quia nimirum eas vult, & prout vult, tanquam juge ac perpetuum sacrificium, debitum Deo, velut omnium auctori, ac Domino vitæ & necis, idque unice propter bonum ejus, & quia est summum bonum: fundatur hæc Elevatio Intentionis in illo Psal. 33. *Exaltemus nomen ejus in idipsum: & si ille juravit per semetipsum*, Gen. 22. nos quoque possumus laudare illum per seipsum.

DIEI PRIMÆ
MEDITATIO II.

De Fine, ad quem crea-
tus est Homo.

*De hoc S. P. N. in Medit. quam
appellat Fundamentum, ita
ait: Creatus est Homo ad hunc
finem, ut Dominum Deum suum
laudet, ac reveretur, eiq; ser-
viens tandem salvus fiat.*

ORATIO PRÆPARATORIA, &
PRÆLUDIUM I. ut in Medi-
tatione præced.

PRÆLUD. II. Pete à Deo gra-
tiam cognoscendi finem Creationis tuæ,
tendendi ad illum, & consequendi il-
lum.

PUNCTUM I. Audi Deum dicen-
tem per Prophetam, *Psal. 99. Ipse
fecit nos, & non ipsi nos* Et per alium:
*Nunquid non Deus unus creavit nos? Malach.
2. Creavit te Deus originaliter de nihi-
lo: quid enim eras, antequam eras?
quoad animum, nihil eras: quoad cor-*

pus, in materia prima aliquid eras, sed ante materiam primam, quid etiam quoad corpus eras? Creavit te, tot aliis possibilibus creaturis in suo nihilo relictis. Fecit te non monstrum; Fecit te nasci, non ante adventum Christi, non tempore diluvii, non inter Ethnicos, non inter Judæos, aut Hæreticos; non ex parentibus pessimis, qui te pravitate omni imbuerent; non distulit nascentiam tuam ad tempora Antichristi: Item, fecit te ad imaginem suam, spirituales quoad animam, immortalem, & beatitudinis æternæ capacem, &c.

Ex his infer, *Primò*; Si ex nihilo es, & nihil originaliter es; nihil igitur tibi arroga, pro nihilo ab omnibus reputari patere, nihil tibi deberi existima. Infer 2. quantum debeas Domino DEO tuo, pro tantis productionis tuæ circumstantiis; quàm sancté illi servire tenearis! Infer 3. Si spiritualis es quoad animam, quid igitur corpori nimium condescendis, & animam parùm curas? Si immortalis es, quid igitur tibi cum temporalibus? Si imago DEI es, quomodo aliquo nævo deformari te pateris?

II. Audi Christum Dominum dicentem: *Non potest arbor mala bonos fructus facere, Matt. 7.* Et considera fructus, seu proventus nihili tui. Ex parte animæ, naturales isti sunt: Ignorantia, error,

primi motus anxietatis, turbationis, inconstantia, passionum prædominantium. Ex parte corporis, proventus naturales sunt, omnia genera morborum, & omnes modi mortis; hæc enim omnia, dum deficiunt ab aliquo esse, pertinent ad tuum nihilum, in eoque radicantur. Morales deinde proventus nihili tui sunt: inclinationes ad omnia peccata possibile, & ipsa peccata, quæ jam commisisti, & propter quæ ad nihilum tuum redire deberes.

Ex his infer primò, debere te paratum esse ad omnia genera morborum, & mortis, juxta placitum Creatoris tui. Infer 2. propter morale nihilum tuum, nempe peccatum, deberi tibi contemptum infinitum, odium æternum, depressionem, derelictionem, oblivionem, persecutionem, & poenam omnimodam, atque ita, si quidpiam horum quandoque tibi contingat, tanquam debitum tibi lubens accepta.

III. Audi DEUM dicentem: *Om-nem, qui invocat nomen meum, ad gloriam meam creavi eum, Isa. 43.* Et considera, ideo te creatum esse à Deo, ut eum laudes, reverearis, ei servias, & tandem salvus fias, hoc est, DEUM ipsum pro mercede laborum referas. Ideo te factum esse Christianum, ut imiteris Christum in omni virtute; ut utaris dignè Sacramentis ejus tibi competenti-

bus, & si opus fuerit, moriaris pro Christo. Ideo te factum Religiosum, & Socium JESU, ut servias ei ad instar Angeli in omni puritate; ut servias illi usque ad defatigationem; ut non tuam solum, sed & proximi salutem procures.

Ex his infer primò, non esse te hominem, si vita tua non est laus Dei, servitus Dei, amor Dei. Infer 2. Non esse te Christianum, si in aliquo non imitaris Christum, in quo potes. Infer 3. Non esse te Religiosum, si vita tua non est perpetua naturæ violentia; non esse te Socium JESU, si non zelas animarum salutem; si in puritate Angelica non servis illi usque ad defatigationem. Erubescere & proponere meliora.

COLLOQUIUM. *Fecisti nos Domine ad Te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te. S. Aug.* Ah, quomodo Creaturæ omnes tendunt ad fines, sibi à Te destinatos! quanto conatu lapis tendit ad centrum suum! quanto impetu ignis evolat ad sphaeram suam! & ego non tendam, non evolabo ad Te, Deus meus? In fine Pater, & Ave.

H O R A

CONSIDERATIONIS,
Tempore pomeridiano
diei primæ.

*De Fundamentis, seu Principiis &
Dictaminibus, quibus ordinariè
inniti solent imperfecti, &
perfecti Religiosi.*

I.

DUæ principales sunt in hac vita
mortali Scholæ: Una Christi, alte-
ra Antichristi, seu opposita Scholæ
Christi. Scholam Christi erexit Trinitas
Sanctissima, dum Pater novissimè nobis
locutus est in Filio suo, qui est V E R-
B U M & substantialis Sapiencia, sub
obumbratione Spiritûs sancti in homi-
nem propagata. Scholam Antichristi
erexit Trinitas scelestissima, Diabolus,
Caro, & Mundus, initiaque ejus adhuc
in Paradiso facta, dum per scientiam
boni & mali affectatam homo factus
est, ut jumentum.

2. In his duabus Scholis, sicut aliæ
Scientiæ & artes toto coelo diversæ

traduntur Ethicæ morum humanorum regulativæ. In Schola sua Christus procedit per æternas rationes æternæ veritatis, cum omni sanctitate & justitia connexas, ad omne solatium hominum, juxta illud: *Letamini in Domino Deo vestro, quia dedit vobis Doctorem justitia. Joel, 2.* In Schola Antichristi proceditur per fallacias æternæ falsitatis ad interitum ducentes; diabolus enim *in veritate non stetit, Rom. 8.* & non stat. Prudentia carnis mors est; *Sapientia hujus mundi, stultitia est apud Deum. 1. Cor. 3.*

3. Ex his tam dissentientibus Scholis desumunt fundamenta, seu principia & dictamina, iisque vitam suam dirigunt imperfecti, & perfecti Religiosi. Imperfecti ex Schola & Ethica Antichristi, seu diaboli, carnis & mundi; perfecti ex Schola Christi, ut ex sequentibus dictaminibus patebit.

Primum fundamentum seu dictamen imperfectorum Religiosorum, est hoc: Jam non sum Novitius, pridem prætextam exui; habeo ego meum Deuteronomium; non indigeo pædagogo, &c. Hoc dictamen pertinet ad Belial; qui significat idem, quod sine jugo, proindeque desumitur ex Ethica diaboli. Non es, Religiose, jam amplius Novitius, sed es inveteratus malorum: Exuisti prætextam, sed non induisti Christum: Habes Deuteronomium tuum, sed non

DEI & Christi: Non indiges pædago-
go, quia Magistrum non agnoscis Chri-
stum: Non es Novitius ad nuncupanda
vota, sed esse debes semper Novitius ad
perfectionem: Non annos DEUS com-
putat, sed animum.

Oppositum huic dictamen habent per-
fecti Religiosi, dum aiunt: Geram me,
ut primæ diei Novitium: desumuntque
dictamen hoc ex Ethica Christi, quam
non ignoravit servus DEI David, cre-
dens in Christum venturum, dum dixit:
Nunc coepi Psal. 76. Idem dictamen instil-
labat discipulis Christi & suis, S. Anto-
nius Abbas, ante mortem ita eos allo-
quens: *Admoneo vos, o viscera mea, ne tan-
ti temporis laborem repente perdati, hodie vos
religiosum studium arripuisse arbitrabimini.* Sis
ergo, Religiose, veteranus, sicut S.
Petrus, ut te cingat alius, & eas quò
non vis, sicut cinctus est, postquam
seniit Petrus. Sis veteranus fortitudi-
ne, multa agendo & patiando pro Deo.
Item, sis Novitius exactâ observantiâ
omnis religiositatis, modestiâ, teneri-
tudine conscientiæ, & æstimatione om-
nium, tanquam Superiorum, toleran-
tiæque correctionis, & disciplinæ reli-
giosæ.

Secundum Dictamen imperfectorum Re-
ligiosorum est: Licet aliis, cur non mi-
hi? Etiam alii sub eadem regula viven-
tes habent intellectum, doctrinam, ac

probitatem, & tamen aliter sentiunt, & aliter procedunt. Dictamen hoc ab exemplo, est simile illi pronuntiato Pharisæorum, contra Christum pugnantium, *Joan 7. Nunquid ex Principibus aliquis credit in eum, aut ex Pharisæis?* quasi dicerent; tot alii docti & probi non sequuntur Christum hunc, & nos sequemur? Pharisæicum ergo hoc dictamen est, si est contra regulam religionis, proindeque ad Scholam Antichristi spectans.

Opponunt illi aliud boni Religiosi ex ore ipsius Christi desumptum: *Quid ad te? tu me sequere.* Attende tibi & regulæ. Non venisti imitari homines quoscunque, sed Christum: Judicium de aliis relinque Deo, & fac, quod facere teneris.

Tertium Dictamen imperfectorum Religiosorum: Regulæ me non obligant sub peccato; hoc est consilii, non præcepti. Et hoc dictamen in Schola diaboli natum est: eo enim admisso, etiam florentissimæ Religiones corruunt, sublata observantiâ regularum, per quam florebant, & subsistebant.

Bonis Religiosis aliud in corde simulque in ore est, nempe hoc: dignus est Deus, ut observem etiam non obligantia sub peccato. Ad Christum, Christi-que Scholam pertinet dictamen hoc, utpote caelestibus incolis usitatum,

prout testatur S. Joannes *Apoc. 4. Dignus es, Domine Deus noster, accipere gloriam, & honorem, & virtutem.* Et certè non decet, Religiosum esse plebeium Dei seruum, metu solo ab iis tantum abstinentem, quibus adnexa est Inferni, aut Purgatorii pœna.

Quartum Dictamen imperfectorum : concedendum aliquid tempori ; remittendum aliquid de rigore & severitate ; rigor iste obest valetudini ; arcus semper tensus facilè rumpitur. Cujus Scholæ fit dictamen hoc, colligitur primò ex dictis impiorum *Sap. 2. Exiguum, & cum radio est tempus vita nostra, &c. Venite ergo, & fruamur bonis, &c. Non pratereat nos flos temporis.* Colligitur deinde ex eo, quia sub pallio necessariae valetudinis, commoditates carnis & superfluentias suadet ; spectat igitur ad magisterium carnis, adeoque ad Scholam Antichristi.

Non sic boni Religiosi, qui sibi occidunt illud Angelicum, *Apoc. 10. Tempus non erit amplius* ; Momentum, ex quo pendet æternitas ; Nondum ad sanguinem restiti ; Nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retrò, aptus est regno Dei ; Non decet sub Spinoso Capite membrum esse delicatum ; Non prodest corpori, quod nocet animæ.

Habent & alia imperfecti Religiosi dicta

dictamina sua, Ethicam moribus Christi contrariam redolentia, qualia sunt: jus naturæ ad hoc habeo; non hoc requirit Justitia distributiva; solus ego videor, & notor; futuris est prospiciendum; singularitates sunt istæ, & exoticissimi; sic fies exoticus, nec promoveberis; minor inde erit gloria DEI, si inferioribus posthabearis, habenda est ratio famæ propriæ. Hæc omnia sunt fallaciæ diaboli, finem vanitatis, commoditatis, propriæque excellentiæ spectantes, proindeque è Schola Christi eliminandæ.

Opponunt illis boni Religiosi has veritates: Religio est perpetua naturæ violentia; Servus inutilis sum: ego & asinus pares sumus; solæ paleæ mihi debentur, & verbera; DEUS regit mundum, non mihi frangam caput, ipsi est cura de nobis; si hominibus placerem, servus Christi non essem; hæc est gloria Dei, confusio mea; Christus in infami stipite pendet, & ego famam quæram?

Ex hac antithesi dictaminum collige, Religiose, cujus Scholæ discipulus sis, & si aliqua principia non ex Schola Christi hausisti, in his Exercitiis ejura illa, & sola dictamina Magistri tui Christi sequere, & exsequere.

DIEI PRIMÆ
MEDITATIO III.

De Mediis ad obtinendum
Finem homini à Deo
ordinatis.

Verba S. P. N. I. c. sunt: *Reli-
qua verò, supra terram sita,
creata sunt hominis ipsius causâ,
ut eum ad finem creationis suæ
juvent.*

ORATIO PRÆPARATORIA, &
PRÆLUDIUM I. *ut supra.*

PRÆLUDIUM II. Pete à DEO
gratiam, cognoscendi, & usurpandi
media, ordinata tibi à DEO ad salu-
tem.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem
per S. Paulum, *ad Rom. 8. Omnis crea-
tura ingemiscit, & parturit usque adhuc.* Et
confidera, omnem creaturam datam ti-
bi esse à DEO, tanquam medium ad
salutem, ingemiscereque, & parturien-
tis instar clamare, ut tendas ad Deum.
Fecit Deus in oculis tuis tot gradus

creaturarum, ut per eos ascendas ad illum: extendit tam pulchrum cœlum, ut ex eo, & in eo appetas pulchritudinem Dei, & detesteris deformitatem tuam: lucent tibi planetæ, lucent stellæ, ut appetas lucem Dei, & horreas tenebras tuas: terra tibi tot fructus parit, ut fructifices Deo, eumque pro æterno fructu referas: dedit tibi teipsum, ut perdas te propter Deum, & lucreris illum: dedit tibi corpus, ut illud mortificans vivifices, & in Deo veram nanciscaris vitam: dedit animam, ut sapias ea, quæ sunt Spiritûs Dei: dedit tot potentias animæ, ut per earum usum introëas in potentias Domini. Et quando tandem toto corde, & te toto contendes ad Deum? Tot illicia ad serviendum Deo habes, quot motus cœlorum, & quot motus potentiarum tuarum; utere illis, ut fruaris æternùm Deo.

II. Audi Deum Patrem dicentem, *2. Petri 1. Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui, ipsum audite.* Hoc est, ô homo, medium salutis tuæ præcipuum est Mediator verus Christus Jesus; ille est Via, Veritas, & Vita; dum illum tibi donavi, nihil tibi negavi: habes in eo thesauros omnes gratiæ, doctrinæ, exempli, omnis perfectionis, Sacramentorum, meritorum: si es furis, cibus tuus est; si sitis, potus tuus est;

si infirmaris, pharmacum est; si mortuus es, vita vivificans est. Ex his infer, magnam fore tuam damnationem, si hoc tanto ad salutem medio non fueris usus, vel non, ut par est, fueris usus. Vide, quomodo usus sis gratiis ejus, exemplo, Sacramentis, passione, morteque ejus, & quomodo deinceps hæc omnia in salutem tibi convertere debeas.

III. Audi Christum Dominum dicentem, *Ecce Mater tua*, *Joan. 10.* Ecce pretiosissima Mater mea est mediatrix, & advocata tua, mediumque post me salutis tuæ; ordinavi enim, ut nemo salvetur, nisi mediante illa, omniaque te volui habere per illam. Cùm adhuc esses parvulus, injeci tibi affectum ad hanc Matrem, & feci eum in te crescere, cum quo omnia bona statim in te succreverunt: fovit te ista Mater, etsi immorigerum, contexit, etsi foedum; iras meas à te avertit, pericula amovit, gratias efficaces impetravit; propter illam mirè direxi cor tuum; regebam te, servabam te, subtrahebam occasiones, tentatori non permittebam tantum, quantum volebat; dulcedines mundi amarulentas reddebam; tandem te vocavi, & adduxi ad me propter *MARIAM*. Infer ergo, quantum Mariæ debeas! erumpe in omnimodos affectus; exardesce quoque in amorem *DEI* propter *MARIAM*.

COLLOQUIUM: Ergone, mi JESU, non serviam tibi, qui non solum in tot creaturis, sed etiam in tua persona, & in pretiosissima Parente tua deservivisti, & deservis mihi? O! si est vel unica in me substantiæ particula, quæ non tendit in obsequium, laudem & amorem tui, erue illam! malo totus non esse, quàm non totus servire, laudare, & amare te. In fine, Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

DIES SECUNDA

Verbo Incarnato consecranda.

Oratio jaculatoria hujus diei erit ista: *Domine, etsi ego commisi, unde me damnare potes; tu non amisisti, unde salvare soles.*

Ex S. Aug. Medit. cap. 39.

MEDITATIO I.

De formidanda gravitate & mensura peccatorum mortalium.

Considerationem istam suadet S. P. N. Medit. 1. Hebd. 1. punct. 3. Memoria